

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Viešpaties Vakarienė. 1 dalis

John Fenn, 2009 m. rugsėjo mėn. 12 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Skaitytojai prašė manęs parašyti apie Viešpaties Vakarienę ir dabar, atrodo, kad yra tinkamas laikas tai padaryti.

Kontekstas, kontekstas, ar jums tai patinka!?

Originali Viešpaties Vakarienė buvo jaukus (slaptas, asmeninis, intymus) Jėzaus ir Jo artimiausių draugų valgymas, tą naktį, kuomet Jis buvo išduotas ir suimtas.

Taigi, **pirmas** dalykas - tai buvo dalis didesnio valgymo ir, akivaizdu, kad į pabaigą. Valgyti kartu su draugais kartais yra labai intymu, ypač Vidurio – rytų kultūroje. Tai nebuvo ceremonija, ritualas, bet valgymas kartu su draugais.

Antra, Jono 13 randame Jėzaus paskutinį mokymą apie vadovavimą - tai kojų plovimo pavyzdys. Man nerūpi kojų plovimo ceremonijos, nes tai netinka šiuolaikinei vakarų kultūrai. Bet Jėzaus laikais, jie keliaudavo pėsčiomis, visur vaikščiojo su sandalais, ir turėjo puodą vandens prie durų nusiprausti. Pas pasiturinčius žmones buvo įprasta, kad tarnas nuplaudavo kojas.

Aš manau, kad šiandien JAV - tai būtų tolygu, kad kai apaštalai atvyksta į namus su savo Chevy's ir Fords, Viešpats paima laistymo žarną, skudurą, plovimo skysčio ir nuplauna vieną po kito jų automobilius. Tuomet Petro atsakymas turėtų būti toks: „Ne tik mano mini-automobilį, bet ir mano sunkvežimį!“

Bet požiūris, kad reikia tarnauti vienas kitam tebėra aktualus. Jėzaus laikais ir šiandienos namų bažnyčiose labai tinka Viešpaties Vakarienės metu atnaujinti įsipareigojimą tarnauti vienas kitam, ir tai padaryti širdyje arba žodžiais.

Būtent to valgio metu Jėzus pasakė: „Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte, kaip Aš jus pamilau, kad ir jūs mylėtumėte vienas kitą. Iš to visi pažins, kad jūs esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“ (Jn 13:34-35). Ši meilė yra parodoma, kai tarnaujame vieni kitiems.

Trečia, 1 Kor 11:24-25 Paulius pamini, ką Jėzus pasakė apie duoną ir vyną: „Darykite tai mano atminimui“. Šis valgymas ir/arba dalis valgymo yra daroma Jėzaus prisiminimui. Tai padeda mums susitelkti į tai, kas mus vienija - Jėzaus auka ant Kryžiaus.

Šio valgymo metu Jėzus citavo žodžius iš žydų vestuvių ceremonijos (Jn 14:2-3), kurioje yra kalbama taip pat ir apie jaunikio džiaugsmingą sugrįžimą vieną dieną. „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių* gyventi, Aš einu paruošti jums vietas. Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte, ten kur ir Aš“. Šituos žodžius jaunikis sakydavo jaunai merginai, kuri priimdavo jo pasipiršimą gerdama iš jo taurės vyną, tėvo ir brolių akivaizdoje.

* Karaliaus Jokūbo Vertime yra žodis „mansions“ (atskiras pastatas, rūmai) vietoj „buveinės“. Žodis „mansions“ nėra graikų kalbos žodis. Jėzus naudojo graikų žodį „abode“ arba „buvimo vieta, buveinė“. Šį žodį sutinkame taip pat 23 eilutėje. Vertėjai įterpė „mansion“, nes Karaliui Jokūbui buvo sunku įsivaizduoti, kad patekęs į dangų, Tėvo namuose jis turės paprasčiausiai gyventi kambaryje, o ne rūmuose. Nuo tada toks supratimas tapo mūsų tradicijos dalimi.

Paskutinė vakarienė taip pat yra ir sužadėtuvių ceremonija, įsteigta Kristaus nuotakai, kuri laukia jaunikio grįžimo. Komunijos valgis valgomas laukiant sužadėtinio ir vestuvių dienos. Tai skirta atnaujinti širdies ir proto tyrumą ruošiantis tai dienai.

Ketvirta:

20-21 eilutėse Paulius sudraudžia Korinto bažnyčią, kad jie neparodo tinkamos pagarbos šventųjų susirinkimams, kurie vyksta kieno nors namuose. Jis pastebi, kad kai kurie pavalgo iš anksto, o kai kurie net pasigeria. Paulius moko, kad jie turi savo namuose pavalgyti ir išgerti, kai nori, bet kai susirenka kartu elgdamiesi tokiu būdu, jie paniekina bažnyčią (22 eilutė).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tai stulbinantis teiginys; keletas Dvasios pripildytų tikinčiųjų veiksmų parodė, kad jie niekina susirinkimą su kitais tikinčiaisiais ir intymų Viešpaties Vakarienes valgymą. Žodžiui „niekinti“ atitinka graikų žodis „*kataphrono*“ (*kata* - žemyn; *pren* - protas), kuris reiškia žiūrėti žemyn, arba galvoti prieš, arba aukšto apie kažką.

Tai kalba mums apie tai, kad kai kurie tikintieji Korinte nelaikė susirinkimų su kitais tikinčiaisiais jų namuose svarbiais, bet žiūrėjo į juos iš aukšto ir neįvertino jų tinkamai. Gal jie nesuprato, kaip svarbu jų sveikam dvasiniam gyvenimui būti sujungtais su panašiais į save tikroje ir artimoje draugystėje?

Jei tik aš turėčiau laiko

Prieš porą savaitių laukdami, kol servise bus suremontuoti automobiliai, keli draugai (kuriuos pažinojau kaip solidžius krikščionis) turėjo progą susitikti ir pabendrauti. Kai jie pabaigė savo bendravimą ir atsisveikino, pasakė: „Galbūt sekantį kartą mes susitiksimė bažnyčios tarnavime sekmadienį, nes kitu laiku mes dirbsime sode, ir mūsų ateis aplankyti draugai, taigi visada būsim užimti“.

Aš paklausiau Barbaros, kai mes išvykome: „Įdomu, kodėl darbas sode jiems svarbiau negu susitikti su broliais ir seserimis Viešpatyje?“

Aš galvoju, kad kitų „Savaitės minčių“ tema bus kokios problemos iškyla žmonėms, ir ką jie patiria ir ko nepatiria savo bažnyčioje?

Bet tai tebus ateičiai. Reikia pasakyti, kad Pauliui buvo svarbu, ir jis tikėjosi, kad krikščionys Korinte, rinksis savo namuose ir valgys Viešpaties Vakarienę su didžia pagarba ir teikdami jai pirmenybę savo gyvenime.

Rentgeno laikas

27-30 eilutėse Paulius rašo, kad mes esame atsakingi prieš Viešpatį dėl savo širdžių būklės tuo metu: „Te žmogus ištiria pats save“.

Nuostabu, bet jis taip pat moko, kad tai gali būti išgydymo laikas, nes „kai kurie neišskiria Viešpaties kūno, todėl daug yra silpnų ir serga tarp jūsų, daug miršta“ (29-30 eilutės).

Aš esu apie tai mokęs tradicinėje bažnyčioje. Kai kurie žmonės, kai tik buvo pamokyti, Viešpaties Vakarienes metu iš karto priėmė savo išgydymą. Esu matęs tą patį namų bažnyčiose. Bet įdomu, kiek iš tikrųjų mes sugebame priimti išgydančios Dievo jėgos, nors ir pripažįstame, kad esame išgydyti Jo žaizdomis (1 Pt 2:24; Mt 8:17; Iz 53:4-5).

Aš taip pat suprantu, kad šis aiškus mokymas pritaikomas taip pat ir emocijoms problemoms. Izaijo žodžiai: „bausmė dėl mūsų ramybės krito ant jo“, gali būti taikomi emocijoms lygiai taip kaip ir fiziniam kūnui.

Jei mes ištiriame savo širdis, ir prote pasiruošiamė dalyvauti Viešpaties Vakarienėje, mes galime gauti emocinį ir fizinį išgydymą, taip pat išgydymą santykių su kitais.

Šiuolaikinė praktika

Tiek kiek yra būdų švęsti Viešpaties Vakarienę, tiek lygiai yra religinių schizmų (susiskaldymų) Kristaus Kūne: tikras vynas ar sultys; valgymo metu ar atskiras įvykis; jokio vyno nei sulčių, o tik bendras valgis; vietiniai patiekalai plius pirmojo amžiaus Paschos papročiai ir t.t.

Man Viešpaties Vakarienė nėra kažkas „atlikta“, tai kažkas, kas patiriama betarpiškai kiekvieno žmogaus širdyje, kai jis intymiai bendrauja su Viešpačiu ir kitais. Tai yra kažkas, kam ruošiamasi, taip ruošiamasi, bet tai tik sekundžių klausimas - paruošti tinkamai savo širdį.

Aš netikiu, kad Jėzus tikėjosi, jog kiekviena kultūra pasaulyje per 2.000 krikščionybės metų priims pirmojo amžiaus Paschos papročius. Aš galvoju, kad Jis tikėjosi, jog mes turėsime tuos minėtus elementus (kai kuriuos aš jau čia suminėjau): komunija, kaip dalis didesnio valgymo, prisiminimas, kad vadovai turi būti tarnais ir, kad mes turime tarnauti vienas kitam, kad šitas susirinkimų laikas turi būti didžiai vertinamas ir gerbiamas ir, kad tai yra laikas save ištirti ir gauti išgydymą.

Prisiminkime, kad tais laikais žmonės dažnai dėl tikėjimo prarasdavo savo gyvybes. Švęsdami Viešpaties Vakarienę susitelkime į tai, koks svarbus yra mūsų tikėjimams Kristumi ir priklausomybė vienas nuo kito, taip pat prisiminimas, kad daugumai neužilgo jau ta diena, kai jie susitiks Viešpatį veidas į veidą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ar galite leisti, kad Viešpaties Dvasia patvirtintų šitą rimtumą ir pasišventimą mūsų širdyse? Aš tikiu kad tai ir įvyks.

Jei visi dalyvaujantieji švęs Viešpaties Vakarienę teisingoje dvasioje, Dvasia dalyvaus ir švęs kartu su mumis.

Tai tiek minčių. Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Viešpaties Vakarienė. 2 dalis

John Fenn, 2009 m. rugsėjo mėn. 19 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Po praeitos savaitės „Minčių“ aš gavau keletą elektroninių laiškų su prašymais detaliau panagrinėti „savęs ištyrimą“ ir išgydymą Viešpaties Vakarienės metu. Taigi, apie tai aš šiandien ir rašysiu.

Pirmi dalykai visų pirma

Paulius rašė: „Kiekvieną kartą, kai jūs valgote šitą duoną ir geriate iš šitos taurės, jūs atstovaujate, pažymite ir skelbiate Viešpaties mirtį, kol Jis (vėl) ateis. Taigi, kai tik kas nors valgo tos duonos ir geria iš Viešpaties taurės (Jam) netinkamu būdu, jis bus kaltas (kad paniekino ir nusidėjo) prieš Avinėlio kūną ir kraują. Te žmogus visapusiškai **ištiria** save ir tik po to tegu valgo tos duonos ir geria iš tos taurės“ (1 Kor 11:26-28 AMP, išplėstinis vertimas).

Trys pabraukti viršuje žodžiai padeda suprasti graikišką žodį „*katangelo*“, reiškiantį „skelbti“. Tas pat žodis yra panaudotas Apd 16:17 istorijoje apie merginą, kuri turėjo būrimo (pranašavimo, spėjimo) dvasią. Ji sekė Paulių ir garsiai šaukė (skelbė), kad jie rodo išgelbėjimo kelią. Filipuose „išgelbėjimo kelias“ reiškia sekti vietinės šventyklos deive, tai žinoma, visai ne tas pats, ką darė Paulius. Paulius išvijo tą dvasią.

Taigi, mes ištiriame save ir, dalyvaudami Viešpaties Vakarienėje, mes skelbiame, kad esame tarp tų, kurie prisimena Jo auką. Mes skelbiame, kad mūsų širdys (dabar) yra teisingos, mūsų apsisprendimas aiškus, mes SKELBIAME Kristaus mirtį, ir DRAŠIAI laukiame Jo vėl sugrįžtant!

Atsakingumas

Kaip parašyta 28 eilutėje, mes turime iširti save, kas reiškia - „patikrinti, išanalizuoti, patvirtinti“. Mes tikriausiai iš karto prisimename matematikos testą mokykloje, kaip priemonę įrodyti tai, ką mes žinome, bet tai nėra mokytojo pastangos parodyti tai, ko mes nežinome (aš taip jausdavausi per matematikos pamokas).

Panašiai ir šitas savęs ištyrimas yra įrodymas ir patvirtinimas mūsų širdžių būklės Kristuje ne tam, kad atrastume ar atidengtume kažkokias tamsias nuodėmes, bet kad patvirtintume tai, kas yra teisinga mumyse - Kristų! Tai panašu į Pradžios 22:1, kur pasakyta, kad Viešpats davė Abraomui atlikti testą, liepdamas paaukoti Izaoką. Tai nėra testas įrodyti kažką negatyvaus, bet proga parodyti, kad jo širdyje buvo sandora su Dievu.

Paulius tęsia toliau 29-30 eilutėse sakydamas: „Nes tas, kuris valgo ir geria nevertai, valgo ir geria sau „pasmerkimą“ (KJV), neiškirdamas Viešpaties kūno. Dėl to daug yra silpnų ir ligotų tarp jūsų, ir daug miršta pirma laiko“.

Žodis „pasmerkimas“ Karaliaus Jokūbo Biblijos vertime yra žodis „*krima*“, kuris reiškia „kaltinamasis nuosprendis, verdiktas“. Žodis „skirti“ reiškia „atskirti, pasimokyti, spręsti apie“.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Visa tai sudėjęs kartu, Paulius sako: „Nes tas, kuris valgo ir geria nevertai, valgo ir geria nuosprendį prieš save, nepasimokęs, nespręsdamas tinkamai apie Viešpaties kūną. Dėl šitos priežasties daugelis tarp jūsų yra silpni, ir daugelis miršta pirma laiko“.

Tie patys elementai gali būti drąsus skelbimas, kad mūsų širdis yra teisi, tačiau tikėjimo žodis gali būti ir dviašmenis kalavijas: kai priimame neteisingą širdimi, mes tampame atsakingi už tai, kad mums trūksta pagarbos Viešpačiui ir Jo aukai.

Bet jeigu asmuo teisingai dalyvauja Viešpaties Vakarieneje, jis gali būti jos metu išgydytas!

Praktiškai

Ką aš darau prieš Viešpaties Vakarienę? Aš ištiriu savo dvasią, išpažįstu savo nuodėmes, netgi menkiausias naštas prieš Viešpatį, ir tai yra nuplaunama Jėzaus krauju. Tam reikia tik dalies sekundės atleisti, nusimesti stresą, rūpestį ir baimę, tik dalis sekundės, ir širdis tampa teisi. Tada aš greitai įvertinu, apžvelgiu savo kūną, nes pripažįstu, kad Jėzaus kūnas buvo sulaužytas už mane: nuovargis, peršalimas, galvos skausmai, raumenų skausmas, - viskas kam reikia išgydymo - silpnumas, trapumas. Aš dėkoju Viešpačiui, kad Jo žaizdomis nugaroje aš buvau išgydytas, kad dėl Jo aukos aš galiu turėti proto ramybę ir t.t.

Mačiau žmonių, kurie Viešpaties Vakarienės metu buvo išgydyti nuo įvairiausių negalių, pradėdant nuo galvos skausmo, raumenų, gerklės, sąnarių skausmų ir dar daug kitų. Kartais aš turėjau žmonių, kurie dėdavo rankas ant tų savo kūno vietų, kur jiems skaudėjo. Aš juos instruodavau galvoti apie Jėzaus kūną, sudaužytą už juos, kuomet jie dėkodavo už tai, ką Jis padarė dėl jų. Kartais dėkojimo ir gyriaus metu išgydimai liedavosi.

Teisti save

Paulius tęsia: „Jei mes patys save teistume, nebūtume teisiami. Bet kai mes esame teisiami, mes esame Viešpaties baudžiami, kad nebūtume pasmerkti kartu su pasauliu“ (1 Kor 11:31-32, KJV)

Jei mes „teistume“. „Teisti“ yra tas pats savęs ištyrimas, jei nenorime būti teisiami Viešpaties (28 eilutė). Jei mes tai padarome, mes nebūsime teisiami Viešpaties. Žodis „mokomi“ yra „*paideuo*“ ir reiškia „lavinti vaikus“ - tai daugiau lavinimas ir instrukcijos.

Leiskite man paaiškinti tokiu būdu: kiekvieną kartą, kai jūs įtinami dėl nuodėmės savo širdyje - tai Tiesos Dvasia, kuri sako, kad jūs nusidėjote. Kai jūs išpažįstate tą nuodėmę ir prašote atleidimo reiškia, kad jūs nuteisėte save.

Kadangi jūs nuteisėte save, kai jūs stovėsite prieš Jėzų vieną dieną, ši nuodėmė nebus iškelta prieš jus - jūs nuteisėte save ir sutvarkėte problemą čia, būdami žemėje.

Tačiau, jei jūs mirsite nesusitvarkę su ta problema, kai jūs stovėsite prieš Viešpatį, Jis iškels tai prieš jus. Taigi, jūs būtinai turite susitvarkyti čia, žemėje. Tai ne dangaus ar pragaros klausimas, bet jums yra geriau susitvarkyti būnant dar čia, ar gi ne? Taigi, Paulius moko, panaudoti Viešpaties Vakarienę, kaip progą, kad nuteistumėte save.

Tik būti sąžiningiems

Tai nėra toks dalykas, kad jūs turite susitvarkyti su tuo iškart arba: žiūrėk, kas nutiks. Aš nežinau kaip su jumis, bet Viešpats tvarkosi su mano situacijomis mėnesiais – su tomis mano asmenybės pusėmis, kurios turi būti daugiau panašios į Kristų. Kaip tik šiuo metu (jei jau būti atviru) –su mano kantrybės trūkumu kai kuriems Oklahomos vairuotojams, kurie mėgsta sustoti kelkraštyje, ir važiuodami mažesniu nei nustatyta greičiu, sukelia kamščius.

Taip, tai mano skaudama vieta, bet aš žinau save: kol Viešpats nesusitvarkys su šituo mano nekantrumu, važiuodamas pro vairuotoją, kuris trukdo eismą, visada nervinsiuosi. Mano darbas yra susitvarkyti su mano stipriu jausmu, kas yra teisinga ir kas ne, nekantrumu, pykčiu, ir kaip pažvelgti plačiau į šią situaciją bei nugesinti savo emocijas.

Jūs galite paklausti, kaip aš tada elgiausi? Aš nepalioviau dalyvauti Viešpaties Vakarieneje, nes aš dirbau su ta problema. Tai problema, su kuria aš ir Jis tvarkėmės. Taigi šitas savęs teisimas yra procesas, ir man daug geriau sekasi dabar nei prieš metus! †

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš prisimenu, kai vienas iš mūsų sūnų ką tik gavo vairuotojo teises ir Viešpats tvarkėsi su juo dėl vairavimo greičio. Ir aš norėjau, kad Viešpats darytų tai, nes sūnus to nedarė. Pirmiausia buvo mano perspėjimas ir suvokimas, kad Viešpats tvarkosi su tuo. Po to buvo inspekcijos bauda, bet jis vis dar nenuteisė savęs. Tada jis įsirėžė į sunkvežimį ant apšalusio kelio, va tada jis jau save nuteisė. Jis sudaužė automobilį, bet niekas nebuvo sužeistas ir didelis sunkvežimis, į kurį jis įsirėžė, taip pat smarkiai nenukentėjo.

Priežastis, kodėl aš įdėjau šituos pavyzdžius, nes kai kurie žmonės perskaitys, ką parašė Paulius ir nustos dalyvauti Viešpaties Vakarieneje, nes bijos, o tai nėra gerai, todėl tai yra geras laikas pasižiūrėti, kaip mums sekasi, kokia yra padaryta pažanga, ir laikas tikrai susijungti su Viešpačiu dėl gyvenimo iššūkių. Paulius nesakė laukite, kol būsite tobuli, jis tik sakė, teiskite save, kad dalyvautumėte su teisinga širdimi, tačiau mūsų gyvenimai dar gali būti netobuli.

Atgal apie silpnus ir ligotus

Kadangi tai susiję su tema apie silpnus, ligotus, netvirtus, anksti mirštančius, Paulius paaiškina apie tai kai ką daugiau laiško pradžioje. Paulius sako, kad yra nuodėmės ne kūnui, bet seksualinės nuodėmės (jos nevienintelės) yra nuodėmės prieš kūną, ir turi pasekmes kūnui.

Kadangi kūnas yra iš žemės, nuodėmės prieš kūną pasireiškia čia žemėje kūne. Paulius sako, kad seksualinės nuodėmės patenka į šitų nuodėmių prieš kūną sąrašą ir žinoma, mes žinome įvairias rūšis tų nuodėmių ir jų vėlesnes pasekmes, tai ir ligos ir emocinis sąmyšis ir t.t.

Bet ši kategorija nuodėmių yra platesnė: kai žmogus žino, kad kas nors kenkia kūnui, bet vis tiek tai daro, pasekmės pasilieka kūne. Nuodėmės prieš Viešpatį gali būti ištrintos atgaila, bet žemės dalykai pasilieka žemėje. Kuo daugiau mes žinome, tuo daugiau esame už tai atsakingi.

Jei mes nuolatos persivalgome ir prisiauginame svorio, mes galime prašyti Viešpaties atleidimo, ir Jis atleis, bet pasekmės tos nuodėmės pasiliks - tai gali būti širdies liga, galbūt diabetas, galbūt kažkas dar. Galbūt Viešpats neduos mums išgydymo dėl to, bet Jo malonė bus su gydytojais daugiau nei stebuklingu išgydymu.

Aš galiu manyti, kad gausybė žmonių, prašančių išgydymo, tiesiog pjauna nuodėmių derlių, kurias praktikavo per metų metus. Tais atvejais, dažniausiai malonė yra daugiau medicinos pagalboje, nei išgydyme iš dangaus. Ir tai tik viena iš priežasčių, dėl kurių žmonės negauna stebuklingo išgydymo. Tik nepriskirkite prašau kiekvieno, kuris negauna išgydymo šiai kategorijai.

Pabaiga

Laikas prieš Viešpaties Vakarienę gali būti nuostabus laikas apmąstymui, gyvenimo įvertinimui, tam, kad gautume išgydymą ir ramybę prote, jei mes teisiame save teisingai, išskirdami Viešpaties auką dėl mūsų.

Tokios yra mintys apie Viešpaties Vakarienę; naujos mintys kitą savaitę...

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com